

LXVI.

Forflag til Lov

om

Forhøjelse af Invalidforsørgelser.

(Fremfat i Folketinget den 28de November 1896 af Finansminister Büttichau.)

§ 1.

Samtlige Invalidforsørgelser, der i Henhold til de derom gældende Love (derunder indbefattet Lov Nr. 20 af 1ste Marts 1889 § 5) ere tillagte Krigsinvalider af Hæren og Søværnet eller Enker efter saadanne og efter dem, der ere dræbte eller dødelig faarede under Tjenestens Udførelse i Krigen eller afgaaede ved Døden som umiddelbar Følge af en ved Tjenesten i Krigen paadragen Sygdom, forhøjes fra 1ste April 1897 at regne med 25 pCt. af det Beløb, enhver saadan Forsørgelse udgør, deri dog ikke medregnet den Del af Forsørgelsen, der er beregnet alene efter Tjenestetid og Tjenestegrad, men derimod medregnet det Tillæg til Invalidforsørgelsen, som nogen af de nævnte Personer maatte have faaet bevilget ved særlig finansiel Lovhjemmel.

§ 2.

Saadan Forhøjelse med 25 pCt. tiltaas ogsaa, for saa vidt nogen af de i § 1 nævnte Personer enten faa en dem allerede tillagt Forsørgelse omberegnet efter Reglerne i de hidtil gældende Love, eller først herefter maatte blive erkendte for berettigede til en saaledes beregnet Forsørgelse.

§ 3.

De oprindelig af Fonden af 1801 til Understøttelse af kvæstede og efterladte tilstaaede Pensioner (Understøttelser), som endnu oppebæres af Krigsinvalider, forhøjes ligeledes fra 1ste April 1897 at regne med 25 pCt. af deres nuværende Beløb.

§ 4.

Forhøjelse af Forsørgelse eller Pension (Understøttelse) overensstemmende med de i foranstaaende §§ 1 og 3 givne Regler kan Finansministeren tilstaa, selv om selve Forsørgelsen eller Pensionen (Understøttelsen) i Medfør af Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 ikke længere udredes af den almindelige Invalidesfond.